

Czwartek.

Wschód Słońca godzin 5 m. 5.
Zachód „ „ 7 6 56.

Jutro, Ścięcie Śgo Jana Chrzciciela.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w skutku przedstawienia b. p. o. Namiestnika Królestwa, za odznaczającą się gorliwość w pełnieniu obowiązków, Najmilosiej w niej udzielić raczył nagrody w orderach następującym Urzędnikom: Urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy Namiestniku Królestwa, Kamerjunkerowi Dworu JEHO C. K. Mości Janowskiemu, Członkowi Komisji Śledczej w *Pesherzewskiemu*, i Członkowi Komisji Śledczej Wojskowej w Cytadeli Aleksandrowskiej, Radey Dworu Bazylemu *Gładki*, order Śgo STANISŁAWA klasy 2ej; Członkowi tejże Komisji, Assessorowi Kolleg: Augustowi *Łagodowskiemu*, Inkwirentowi tejże Komisji, Radey Dworu Izidorowi *Dąbrowskiemu*, Naczelnikowi Kancelarii Zarządu Naczelnika Wojennego Oddziału Augustowskiego. Radey Honor: Mateuszowi *Sintepupow*, order Śtej ANNY klasy 3ej; b. Inkwirentowi Komisji Śledczej Wojskowej w Cytadeli Aleksandrowskiej, Radey Honorowemu Antoniemu *Skowrońskiemu*, order Śgo STANISŁAWA klasy 3ej.

Rada Administracyjna, mianowała Referenta Starszego w Wydziale Przemysłu i Kunsztów Komisji Rządowej Spraw Wewn: Józefa *Sobockiego*, Naczelnikiem Sekcji Włościan i Kolonistów w pomienionym Wydziale.

Z Petersburga, 20go Sierpnia.

W Niedzielę, 5 Sierpnia (r. u.) Hrabia Hektor *Gerbaix de Sonnaz*, Jenerał armji, Senator Królestwa Włoskiego, Kawaler najwyższego orderu Zwiastowania, mający powierzoną sobie nadzwyczajną misję Najjaśniejszego Króla Włoskiego, miał zaszczyt być przyjmowanym na audjencji przez Ich CESARSKIE MOŚCIE, również jak i przez J. C. W. Wielkiego Xięcia CESARZEWICZA Następcę Tronu.

Bezwzględnie potem, osoby następujące, należące do nadzwyczajnego poselstwa N. Króla Włoskiego, miały zaszczyt być przedstawionymi Ich CESARSKIM MOŚCIOM i J. C. W. Wielkiemu Xięciu CESARZEWICZOWI Następcy Tronu, a mianowicie: Margrabia *Oldoini*, sprawujący interesy; kawaler Józef *Gerbaix de Sonnaz*, Pałownik jeneralnego sztabu; Hr. *Bracorens de Savoironax*, Major z 1go pułku grenadierów, Oficer ordynansowy N. Króla; Xiążę *Somma*, Major z jeneralnego sztabu, Oficer ordynansowy N. Króla; Artém de *Sayssel d'Aix*, Margrabia *Sommariova*, Kapitan z 4go pułku ułanów *Montebello*, Adjutant Hr. *Sonnaz*; Margrabia *Boero de Cortanze*, Porucznik z 3go pułku grenadierów, Adjutant Hr. *Sonnaz*; Xiążę *Sforza dei Segni*, Porucznik z 1go pułku ułanów *Novara*, honorowy Oficer ordynansowy N. Króla; Margrabia *Arconati Visconti*, Porucznik z 3go pułku bersaljerów, honorowy Oficer ordynansowy N. Króla; Baron *Marochetti*, Sekretarz poselstwa, i Baron *Galvagna*, Urzędnik poselstwa.

Tegoż dnia Baron *Pirch*, Rada poselstwa Pruskiego i P. *Greindl*, sprawujący interesy Belgji, mieli także zaszczyt być przedstawionymi Ich CESARSKIM MOŚCIOM i J. C. W. Wielkiemu Xięciu CESARZEWICZOWI Następcy Tronu.

Czytamy w *Dzienniku Powszechnym*:

W dniu ontgłajszym rozrzuczoną została po Warszawie karteczka następującej osnowy:

„Dnia 28 Sierpnia odbył się w całym kraju żałobne nabożeństwo za duszę nowego męczennika wolności, Ludwika Jaroszyńskiego, który 21 Sierpnia bohatercko skończył na szubienicy za to, że całą duszą ukochał ojczyznę i poświęcił się dla jej dobra — obyśmy wszyscy wzięli z jego śmierci przykład i nauczyli się jak wytrwać do końca, jak nieść życie w ofierze, gdy Polska ofiary zażąda!” (sic)

Modlić się za umarłych, jest bezwzględnie każdego chrześcijanina obowiązkiem. I ten, którego sprawiedliwość ludzka przed Sądem Najwyższym postawiła, daje niezaudanie powód do błagalnej za nim modlitwy. Ale podnosić go do nazwy bohaterstwa i męczennika, jest grzechem przeciw Religji i Ojczyźnie. Męczennik nie sięga po cudze życie jak sprawca zamachu. Męczennik umiera za prawdę; sprawca zamachu błędził, poznał że błędził, poznawszy wyznał to, i życie oddał nie na męczeństwo, lecz na expjacje dokonanego czynu. Naród, któryby uznał śmierć taką za męczeństwo, sam wyrzekłby się prawa modlić się do Świętych Pańskich Męczenników.

Główna Kassa Oszczędności z Kantorem pomocniczym w gmachu Szkolnym, za Kościołem Ś. ALEXANDRA, przy Alei Belwederskiej: pomieszczonym; w tygodniu upłynionym do dnia 22/24 Sierpnia r. b. włącznie, wydała książeczek nowych 92, na które, tudzież na dawniejsze, w 552 wnioskach, złożono rs. 5,500 k. 5. Na żądanie zaś 143 Uczestników (prócz procentu rs. 78 kop: 43, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rs. 7,050 kop: 55, i umorzyła książeczek 60. Przewoźników 15,576, posiada kapitał rs. 618,913 k. 8.

Wczoraj liczna Rodzina i Przyjaciele, odprowadzili na spoczynek zwłoki ś. p. Franciszka *Savarego*, Obywatela tutejszego, o którego skonie donieśliśmy onegdaj. Żalobny orszak boleśnie uczuł tę przedwczesną stratę, albowiem ś. p. *Franciszek* wypłacił święcie dług swój względem kraju, który go uznał za syna, względem żony, dzieci i przyjaciół, oraz względem jednego z znakomitszych tutejszych domów, który położył w nim całe zaufanie, nie za wiodł się na jego prawości i szlachetnym sposobie myślenia. Otoczony przeto powszechnym szacunkiem i miłością współbraci, zgasł ś. p. *Franciszek*, w sile wieku swego i słusznie wydarł z pierś każdego to najszlachetniejsze westchnienie: „Spokój tej szlachetnej duszy!”

Komitet Towarzystwa Resursy Obywatelskiej, ma honorawiadomić Członków, że z dniem 30 b. m. lokal parterowy w gmachu nowo wzniesionym, o ile wykończony został, otworzony będzie.

Z *Lublina*. — Pensja Wyższa Śeńska w Lublinie, pod przewodnictwem W. Alexandry *Świerczyńskiej*, otworzoną zostanie z dniem 1szym Września r. b.

**Sprawa w Sądzie polowym wojennym
przeciwko politycznemu przestępcy
Janowi Rzońcy.**

3 (15) Sierpnia, podczas gdy JW. Naczelnik Rządu Cywilnego w Królestwie, Margrabi Wielopolski, wraz z swą małżonką, wieczorem o godz. 7^{1/2}, przejeżdżał Aleją Ujazdowską w otwartym powozie, ku Belwedrowi—jakiś człowiek nieznany, jak się później okazało uczeń litograficzny Jan Rzońca, oddzieliwszy się nieopodal Doliny Szwajcarskiej, od spacerującej po stronie Szpitala Ujazdowskiego publiczności, rzucił się ku powozowi, jedną ręką schwył za powóz, a w drugiej trzymając duży kindżał, skierowany ku Margrabiemu, zamierzył się takowym w Margrabię. Sledzący na koźle stangret, dostrzegłszy zbliżonego do powozu z obnażonym kindżałem, trzymanym w obu rękach, uderzył go biczem przez głowę, skutkiem czego także na razie zachwiał się, lecz w tejże chwili na nowo przedsięwziął dokonać zamachu, tymczasem Margrabię zdążył z kieszeni wydobyć rewolwer i wymierzyć w złoczyńcę; przestraszony Rzońca począł uciekać. Jadący z tyłu w drugim powozie syn Margrabięgo, Hr. Józef, wraz ze swym lokajem Alexandrem Kańskim, dostrzegłszy wypikę skutkiem tego zamieszanie, zdążyli przyskoczyć na miejsce wypadku i wraz z wspomnianym stangretem Janem Węciskowskim, rzucili się w pogoń za uciekającym, a kiedy goniący za nim Hrabia krzyknął grojąc wystrzałem, wtedy rzucił kindżał, Hrabia zaś dobiegłszy, z pomocą lokaja Alexandra Kańskiego, policjantów i osób spacerujących, zdołał go ująć i do kancelarii Cyркуlu IX odprowadzić.

Według wskazania JW. Margrabięgo, świadkami czynu tego są: Syn Jego, stangret Jan Węciskowski i lokaje Alexander Kański i Franciszek Węcziak, z których ostatni, w czasie wypadku znajdował się na koźle.

Zapytany w chwili dostawienia do Policji Rzońca zeznał, że kindżał kupił przed trzema dniami, to jest 31 Lipca (12 Sierpnia), od nieznanego mu z nazwiska czerekieca (kozaka linjowego) na zamkowym tarasie za zł. 2 i kilka groszy, i wziąwszy takowy ze sobą. 3 (15) Sierpnia o godz. 4ej po południu, bez wiedzy towarzyszy, udał się w Aleję Ujazdowską, gdzie dostrzegłszy przejeżdżającego Margrabięgo Wielopolskiego, dobył z pochwy kindżał i podbiegł do powozu z zamiarem zabicia Margrabięgo; gdy jednak zamiar ten mu się nie udał, starał się ratować ucieczką, rzuciwszy po drodze kindżał, lecz przez osoby mu nieznanne został zatrzymanym. Zamierzył on dokonać zamachu na osobie Margrabięgo, pragnąc dostać się do aresztu, podobnie jak Ryll i tym sposobem uniknąć wyrzutów swej matki, wdowy, z imienia Franciszki, mieszkającej na Starym mieście pod Nr. 68, za marnowanie zarobionych pieniędzy, która obak tego za każdą bytnością u niego w mieszkaniu, zabierała mu wszelką gotowiznę. O nieporozumieniach jakie zachodziły z matką, przed nikim nie wspominał, dla tego, że jakoby nie miał do nikogo zaufania, wiedząc o nich tylko Nowiński i Wysocki, razem z nim mieszkający.

Na zapytanie zaś, dla czego miał ukrytą w kieszeni czapkę, będąc w kapeluszu, odrzekł że wzięł ją dla tego, aby zamieniwszy nią kapeluszu, w razie udania się zamiaru mógł się tem bezpieczniej ukryć.

Na Rzońcy, po przewiezieniu go do Cytadelli, dostrze-

żono oznaki choroby, wskutek tego był wezwany Naczelnym lekarz Alexandrowskiego wojskowego szpitala, który zaopiniował, że stan zdrowia arcyżołnierza nie pozwala na tychmiastowe przystąpienie do badań. Z tego powodu powołanym został do protokołu na drugi dzień, to jest 4 (16) Sierpnia, tymczasem przystąpiono najpierw do obejrzenia kindżału, a potem do odbioru od zeznań świadków.

Po obejrzeniu kindżału, znalezionego przy Rzońcy, okazało się, że kindżał ten pokryty był jakąś masą, a po odbytem najprzód w Warszawskim Alexandrowskim Szpitalu, a następnie w laboratorium farmaceutycznym tutejszej Medycyko-Chirurgicznej Akademii doświadczeniu, przekonano się, iż kindżał rzeczoną nasmarowany był roztworem trucizny strychniny, która po oskrobaniu w części z kindżału, gdy daną była w ilości grana jednego na łyżeczkę od herbaty w wodzie, dwumiesięcznemu szczeniakowi, w przeciągu dwóch sekund zaczęła działać, a po upływie jeszcze sekundy, szczeniak zdechł mając pianę w pysku.

Według dokonanego przez Radę Lekarską Królestwa, chemicznego rozbioru, okazuje się: Rada, rozbrajawszy chemicznie masę, którą namazany był kindżał, zaopiniowała, iż takowa zawierała w sobie strychninę, truciznę gwałtownie działającą i prędką śmierć sprowadzającą, w kurczach i przy wyprężeniu całego ciała, zmieszana z gumką, lecz jaka misnowicie ilość strychniny konieczną jest na otrucie człowieka, też Rada nie określiła, nadmienając tylko, że z doświadczeń czynionych nad zwierzętami analogicznie wniesić można, iż one spieszniej zdychają przez wprowadzenie do organizmu trucizny za pomocą ostrego narzędzia, na którym takowa znajduje się, aniżeli po przyjęciu trucizny do żołądka.

Wezwany przez Komisję śledczą syn Margrabięgo, Hr. Józef Wielopolski, bez wykonania przysięgi zeznał, że jadąc 3 (15) Sierpnia z rodzicami na spacer, w oddzielnym powozie również otwartym, i będąc niedaleko Doliny Szwajcarskiej, usłyszał najprzód hałas, a potem dostrzegł jak człowiek jakiś nieznany (jak się później okazało Jan Rzońca), rzucił się ze sztyltem do powozu, w którym znajdował się ojciec, lecz po uderzeniu go przez stangretę biczem przez głowę, zaczął uciekać w stronę miasta. Wtedy Hrabia puścił się w pogoń za nim wraz z swym lokajem Kańskim i stangretem ojca Węciskowskim, wołając, aby spacerujący starali się winowajcę przytrzymać, dając oprócz tego sygnały za pomocą świstawki. Nareszcie gdy jeden ze spacerujących Radca Honorowy Kutner, zabiegłszy mu drogę miał go już schwycić, wtedy Rzońca zamierzywszy się na niego kindżałem i korzystając z chwili kiedy Kutner unikając ciosu uchylił się, biegł dalej ku stronie ulicy Pięknej. Wtedy Hrabia dobywszy pistoletu, który miał w kieszeni i nieprzystając ścigać uciekającego, wołał, że wystrzeli, Rzońca zaś znajdujący się już wtedy na ulicy Pańskiej, wprawdzie rzucił kindżał a potem pechwą, nieprzystając wżakże uciekać, aż nareszcie przez idącego przed nim urzędnika telegraficznego Nefa został złapany, dokąd w tejże chwili nadbiegli i goniący. Przyrowadzony do powozu, w którym znajdował się sam JW. Margrabię i zapytany przez tegoż „czy to ty zamierzałeś mnie zabić i co cię do tego spowodowało” Rzońca odrzekł „tak panie Jenerale, chciałem to uczynić z rozpaczey.” Podczas drogi zaś, kiedy Rzońca był prowadzonym do Policji, na

zapytanie Hr. Józefa Wielopolskiego, kogo miał zamierzać, odpowiedział, że wszystko jedno, Księcia czy Margrabiego Wielopolskiego, czy narazcie jakiego Generała, aby tylko dostać się do wzięcia i przez to być wolnym od kłopotów, jakich od swej matki doświadczył; (1) dalej gdy w czasie prowadzenia do Policji, Hrabią zagrożonemu wystrząsałem, w razie gdyby chciał ratować się ucieczką, odpowiedział, że nie ucieknie, albowiem jest polskim szlachcicem. Samego napadu Hrabią Józef nie widział, lecz lokaj jego dostrzegł jak złoczyńca błysnął ostrzem z tyłu głowy Margrabiego, niemniej i to jak kapelusza na głowie Margrabiego zachwiał się.

Następnie powołane do Komisji niżej wymienione osoby pod przysięgą zeznały.

Alexander Kański, lokaj Józefa Hr. Wielopolskiego, że będąc w czasie wypadku na koźle powozu swego pana, jadącego za powozem Margrabiego, widział jak jakiś młody człowiek wyszedłszy z tłumu spacerującej publiczności, w jednej chwili rzucił się ku Margrabiemu Wielopolskiemu siedzącemu z lewej strony i ująwszy się lewą ręką za powóz, drugą w której trzymał kindżał podniósł do góry z chęcią zadania ciosu w głowę Margrabiego, lecz chybiwszy celu dotknął tylko kapelusza, w skutek czego takowy sunął się Margrabiemu na oczy. Złoczyńca nie dopiął celu z tej przyczyny, iż w chwili gdy przyskoczył ku powozowi, stangret uderzył go biczem przez głowę i wtedy napastnik cofnąwszy się od powozu, rzucił się w tył i pobiegł w stronę miasta, w pogoni zaś za nim udali się, syn Margrabiego, zeznający Kański i stangret Węcisłowski, w trakcie tego, gdy jakiś urzędnik chciał zatrzymać uciekającego, ten zamierzył się kindżałem, lecz potem, gdy już porzucił kindżał, był dogany i zatrzymany.

Na zapytanie Margrabiego Wielopolskiego, Rzońca rzeczywiście odpowiedział, iż odważył się na to z rozpaczy.

Stangret Jan Węcisłowski zeznał, że spostrzegłszy jak jakiś nieznanymi człowiek rzucił się do powozu z wydobytym z pod odzienia dużym kindżałem, uderzył go przez głowę biczem, mimo to jednak ten zrobił poruszenie kindżałem ku głowie Margrabiego, lecz chybił nie zrzucając żadnego obrażenia. Kiedy zaś Węcisłowski, oddawszy leżącemu na koźle lokajowi sam zeskoczył, wtedy już złoczyńca ratował się ucieczką, lecz był dopędzony i zatrzymany. Oprócz tego stwierdzając zeznania J.W. Margrabiego i lokaja Kańskiego, Węcisłowski dodał, że Rzońca będąc zapytany przez Margrabiego odpowiedział, iż zamierzał zabić Go z rozpaczy i z biedy. Zeznający będąc stangretem w r. 1849 u H.: Szembeka w Krakowie, widział tam na ulicy nieznanego młodego człowieka wzrostu średniego, włosów ciemnych, który, jak się do wiedział od swych znajomych, służył w wojsku Mirosławskiego w 1849 r. w czasie powstania w X. Poznańskiem; tegoż samego człowieka, będąc już w służbie u J.W. Margrabiego, często widywał na ulicach w Warszawie i chociaż powiercho waść jego skutkiem czasu odmieniła się cokolwiek, mimo to jednak poznał go; może on mieć obecnie około lat 40tu, twarzy okrągłej, chudy, cery żółtej jakby opłonej, włosów ciemnych i także spore wąsy. Nosił letnie palto koloru tabaczkowego, spodnie czarne, i niski pilśniowy kape-

lusz; 2 (14) Sierpnia między 6tą a 7mą godziną po południu, jedąc z J.W. Margrabią do Belwedera, Węcisłowski dostrzegł tegoż nieznanego człowieka na Nowym-Swiecie i zaobserwował jak tenże widząc jadącego Margrabiego, dał znak o kilka kroków od niego stojącemu człowiekowi machnąwszy nad głowę białą chustką; co to miało oznaczać zeznający, przejechałszy prędko, dostrzedz już nie mógł.

Dymisjonowany Rudca Honorowy, Jan Kutner zeznał: że będąc z żoną na spacerze w Alejach w d. 3 (15) Sierpnia o 7ej godzinie przed wieczorem, postąpił jakowś szeslet, następnie postrzegł jakiegoś człowieka na prośń niego biegnącego, jak również ścigających go Hr. Wielopolskiego i dwóch ludzi krzyczących „łapa!”, „trzymaj!” Kutner zastąpił mu drogę, chcąc uchwycić za odzież, lecz ten dobywszy w tej chwili z pod ubrania duży kindżał i rzuciwszy na niego dzikie spojrzenie, prawie już dotknął się jego piersi, kiedy zaś Kutner uokajając ciosu uchylił się, natenczas Rzońca skorzystałszy z czasu począł znowu uciekać w stronę przeciwną; na krzyk Kutnera „trzymajcie!”, z pomiędzy tłumu zebranej publiczności jakiś młody człowiek po wiedział: „milcz, bo z tobą może się stąd to samo.”

Pomocnik głównego Mechanika Warzawskiej telegraficznej linii Edwin Nefz zeznał: że powracając ze spaceru przez Alę Ujazdowską, usłyszał z tyłu za sobą krzyk „trzymaj” i dostrzegłszy w tej chwili uciekającego ku ulicy Pańskiej jakiegoś człowieka, a za nim goniących Hrabię Wielopolskiego i jego służących, rzucił się za nim i dopędziwszy, przytrzymał z pomocą nadbiegłych ludzi Hrabię i przybyłych na dany przez Hrabię znak poliśjantów.

Policjanci Franciszek Moter i Jan Kuliczkowski bez przysięgi zeznali, że będąc tego dnia na służbie w Alei Ujazdowskiej o 7mej godzinie wieczorem, usłyszawszy przed sobą krzyk „trzymaj!”, „łapa!” pobiegli w tę stronę, a widząc pogoń za jakimś człowiekiem, pucili się za nim także i dopędziwszy już wtedy przytrzymanego, odprawdzili do cyrkułu. Pierwszy dobiegł do Rzońcy Moter, ponieważ znajdował się bliżej miejsca wypadku.

Aby uniknąć straty czasu, jak również ze względu na stan zdrowia Rzońcy, pociągnięto go do protokołu po wypadku 4 (16) Sierpnia i pytano wyłącznie tylko co do okoliczności tyjących się popełnionego przez niego zbrodniczego czynu, gdyż wiadomości tyjące się jego osobistości i pochodzenia, znane już były z własnych jego zeznań uszynionych w Komisji Sędzkiej, kiedy był wezwany w sprawie Ludwika Rylla, którego jak wiadomo, dopuścił się zamachu na życie J.W. Margrabiego Wielopolskiego i zeznał co następuje: że nazywa się Jan Rzońca ma lat 19, Kitołik, bezżony, urodził się w Warszawie z Macieja i Franciszki z Kuśmierskich małżonków Rzońców, ojciec już nie żyjący był czeladnikiem ciesielskim, matka mieszka przy ulicy Stare-Miasto pod Nrem 63, jest uczniem litograficznym, pracował w Litografji Regulskiego, — zarabiał tygodniowo po rs. 6 i z tego miał utrzymanie z matką. Majątku żadnego nie posiada, mieszkał na ulicy Senatorskiej, w domu Rozłara, razem z Józefem Wysockim junkrem dymisjonowanym i Stanisławem Nowińskim dymisjonowanym podoficerem. Z pochodzenia szlachcic nie wylegitymowany. Pobierał nauki w szkole Elementarnej Gorgulskiego przy ulicy Gołembiej, czytał i pisał po polsku i

(1) Wój Rzońcy oświadczył, że oskarżony nie był posłuszny swej matce.

po rossyjsku umie i niemiecki język cokolwiek posiada, spraw kryminalnych i politycznych nie miał.

Następnie Rzońca przyznając uczynione przez siebie w Policji zeznanie co do pochodzenia i rodzaju zatrudnienia, oświadczył, że chociaż rzeczywiście 3 (15) Sierpnia o 7mej wieczorem w Alei Ujazdowskiej z obnażonym kindżałem, tym samym który był mu przedstawiony w Komisji, kupił ym od niewiadomego mu kozaka 31 Lipca (12 Sierpnia) około zamku za 30 przeszło kopiejek, rzucił się na przejeżdżającego Margrabiego Wielopolskiego, lecz nie w zamiarze pozbawienia go życia, ale tylko aby dać pozór, że chce go zabić, jednak kindżał trzymał w taki sposób, jak się zwykłe trzyma wrazie zamiaru zabicia, w nadziei, że za to będzie aresztowany podobnie jak Ryll, a przez to uwolni się od przesłado wań matki, która odbierała mu zarobione pieniądze i dokuczała wyrzutami że je marnuje, twierdząc przytem, że w Policji niewłaściwie wciągnięto do protokołu, jakoby przyznał się do zamiaru zamordowania Margrabiego Wielopolskiego, gdyż on tam o tem wcale nie mówił. Zamiar okazania pozornego napadu na Margrabiego powziął wtenczas, gdy się dowiedział, że za to aresztowano Rylla i obrał w tym celu Margrabiego, nie w żadnym politycznym zamiarze, lecz tylko dla tego, aby tem pewniej dostać się do aresztu za zamiar spełnienia zamachu. Kindżał rzucił wtedy kiedy był ściganym. Namówionym do tego przez nikogo nie był. Kindżał kupił w takim stanie, w jakim znaleziono takowy u niego przy napadnięciu, niewiedząc wcale, że jest zatruty.

Zamiaru swojego nikomu nie wyjawiał, nawet mieszkający z nim razem Wysocki i Nowiński, o takowym nie wiedzieli, i kindżału który ukrywał pod poduszką i materacem swej pościeli, u niego nie dostrzegli.

Na przełożenia Komisji Śledczej czynione Rzońcy, na dowód, że zeznania jego są fałszywe i na wiarę nie zasługujące, albowiem: a) Kozak nie sprzedałby mu, zwłaszcza za kilkadziesiąt kopiejek kindżału, który będąc oprawiony w srebro z emalją, kosztuje do rs. 20; b) że znajdujący się u niego zaprawiony trucizną kindżał, z którym rzucił się na Margrabiego, wyraźne świadczy o zamiarze zadania temuż rany śmiertelnej; c) że znaleziona przy nim w kieszeni zapasowa czapka, dowodzi jawnie, iż zaopatrył się w takową, ażeby wdziawszy ją w miejsce kapelusza, który miał wówczas na głowie, mógł się snadnie ukryć w razie pogoni; d) że według zeznań Margrabiego Wielopolskiego, Jego Syne, służących i osób, które były świadkami wypadku, okazuje się, że Rzońca rzucił się na Margrabiego z podniesionym obnażonym kindżałem, lecz był od spełnienia nieochybnego zabójstwa powstrzymany, najprzód uderzeniem biczem przez głowę przez woźnicę Margrabiego, a następnie przez samego Margrabiego, który wymierzył do niego pistolet; e) że sama ucieczka Rzońcy i bronienie się kindżałem od osób zatrzymanych go pragnących, wraz z innemi tu wyszczególnionemi okolicznościami, dają zupełne przekonanie, iż tenże, zamiar pozbawienia życia Margrabiego Wielopolskiego przedsięwziął i obmyślił od dawna; f) że w przyprawieniu do zamiaru Rzońcy do skutku, dopomagały mu inne osoby, które zaopatrzyły go w kindżał zatruty, tembar-dziej, że według zeznań mieszkających z Rzońcą osób, tenie wychodząc z domu 3 (15) Sierpnia, nie miał ani

kindżału, ani też czapki, a oprócz tego sama znajomość jego z Ryblem, który również zamierzał zabić Margrabiego Wielopolskiego, narazicie te same symptomata chorobliwe jakich Ryll doświadczał, są także nie mało ważną poszlaką. Rzońca nie chciał wyznać prawdy i uporczywie trwał w zapieraniu się, że nie miał zamiaru zabicia Margrabiego, lecz tylko chciał dać pozór tego czynu, bez żadnego politycznego celu, jedynie aby być aresztowanym, twierdząc, iż zupełnie nie wiedział, że kupiony przez ten kindżał był zatruty, że woźnica Margrabiego w głowę go nie bił wcale, a sam Margrabiego do niego nie mierzył, albowiem on tylko się zbliżył do powozu, i natychmiast nie dotknawszy się nawet Margrabiego, cofnął się; że czapkę przygotował na wypadek ucieczki, w razie gdy się zleknie i zachwieje w swej chęci być aresztowanym, że rzuciwszy kapelusz, a wzięwszy czapkę na głowę, łatwiej się mógł ukryć — i na koniec, że uciekał dla tego, iż nie wytrwał w zamiarze być przyaresztowanym, i uląkł się. Targającego się przedtem na życie Margrabiego Wielopolskiego, Ludwika Rylla, chociaż i zna, z tego powodu że ten pracował pierwaj także u Regulskiego, gdzie i on pracował w ostatnim czasie; lecz w bliższych stosunkach z nim nie zostawał i czyn jego z występkiem Rylla nie wspólnego nie miał. (d. n.)

Zarząd Instytutu Muzycz. Warsz. — Powołując się na warunki w d. 12 Lipca r. b. uchwalone, a przez piśmie publiczne w swoim czasie ogłoszone, podaje niniejszem poraz drugi do wiadomości osób interesowanych, iż examina kandydatów i kandydatek ubiegających się o świadectwa kwalifikacyjne nauczycielskie w Królestwie, odbędzie się w d. 3 Wrześ. t. j. we Środę o godz. 5ej po południu w sali posiedzeń zarządu gmachu Instytutu muzycznego Warsz. Podobne examina każdej pierwszej Środy miesiąca o tejże godzinie słuchane będą. — Za zgodność z decyzją Zarządu, Inspektor Instytutu Józef Brzowski.

Radca Stanu Dr Medycyny Jan *Młazewicz* z żoną, powrócił z Karlsbad do Warszawy.

Złożono w Redakcji *Kurjera* od N. M. rs. 1 dla Teofilii *Ziomkowskiej* pod Nr 1885 przy ulicy Przyrynek. — Od P. *Mer*: z Wilkomierza rs. 4 na budowę Kościoła PP. *Marjawitek* w Częstochowie. — Od T. Z. rs. 1 dla nieśczęśliwego Antoniego *Borowskiego* ślusarza i czeladnika jego *Dąbrowskiego* w Bieżuniu, Poie Mława w kim, śmiertelnie pokaleczonych przez spadnięcie z dachu Kościoła. — Od J. L. kop: 30 na światło przed statuą *MATKI BOZKIEJ* przed Dobroczynnością, i kop: 30 na światło przed statuą *MATKI BOZKIEJ* przed Kościołem *XX. Kapucynów*. — Od K. H. rs. 1 dla powyższych dwóch ślusarzy z Bieżunia.

Pierwsza kolej żelazna w Algierji, otwartą została dnia 15 b. m.

Wkrótce ukaże się na ulicach Warszawy drugi *Omnibus*, mający kursować po mieście w tym sposobie jak dotychczasowy.

Jan *Gadziński*, obrońca przy Sądach Pokoju Okręgu i miasta Warszawy, mieszka przy ulicy *Zakroczymskiej* pod Nrem 1860.

Do zawiązanego w Ciessynie na Szląsku Austrjackim stowarzyszenia przyjaciół pszczolnictwa, zapisało się dotąd 42 członków.

Podnoszona przez nas oddawna kwestja a z nią i zamiar zawiązania stowarzyszenia przeciwko dreczeniu zwierząt, zdaje się przychodzić obecnie do skutku i wkrótce ma być wprowadzoną w życie.

Wiadomości Zagraniczne.

AUSTRIA. Wiedeń, 21 Sierp. — Zdaje się, że kwestja Węgierska zostanie w zawieszeniu, iż Rząd austriacki trzyma się będzie polityki oczekiwania. — Krąży tu wieść, że Kanclerz węgierski Hr. *Forgaoh* ma otrzymać tytuł Ministra węgierskiego, ale wtedy dopiero, kiedy zdecydowanem zostanie zwołanie Sejmu Węgierskiego. — Znaczna liczba poddanych Austriackich z Dalmacji, — przechodzi do Czarnogóry, w celu brania udziału w walpach Czarnogórców przeciw Turkom. Skutkiem tego Rząd Austriacki polecił przedsięwziąć stosowne środki dla bacniejszego strzeżenia granicy.

FRANCJA. Paryż 22 Sierp. — Wiadomości dziś i wczoraj z Włoch nadeszłe pozwalają wnosić, że z tamtej strony Alp gotują się wkrótce ważne wypadki. *Ratazzi* naciskany z Paryża, chwycił się ostatecznych środków, jak np. ogłoszenia Sycylii w stanie oblężenia, odroczenia Izby, a mianowicie mianowania Jenerała *Cialdini*, osobistego nieprzyjaciela Dyktatora, dowódcą w Sycylii. Sądzą tu, że *Garibaldi* nie będzie czekał na przybycie *Cialdini* do Sycylii, ale uda się zaraz do Kalabrii. W Turynie postanowiono zaraz po wylądowaniu *Garibaldu* w prowincjach Napolitańskich całe dawne Królestwo ogłosić w stanie oblężenia. Ponieważ *Garibaldi* ma zamiar natychmiast po wylądowaniu udać się w góry, przeto trudno go będzie tam osiągnąć, zwłaszcza że władze Napolitańskie dotychczas nie zdołały jeszcze zupełnie pokrozić band Burbońskich. — *Cialdini* opatrzone zostały pełnomocnictwami nadzwyczajnymi, a nawet ma możność postąpienia z *Garibaldim*, tak jak mu się podoba. — Minister spraw wew: przedstawił Cesarzowi 2 pierwsze tomy, sumarycznego inwentarza wszystkich archiwów departamentowych z przed 1790 r. Plan do takiego ważnego zbioru wszystkich dokumentów nadał już *Napoleon I*, ale nie doczekał się jego wykonania. — Hr. *Persigny* ciągle walczy z dziennikiem *France* tak jak gdyby szło o najzacieźtażego nieprzyjaciela dynastji i Cesarstwa. I tak zapowiedziano z wielkim hałasem artykuł *Lagueronniera* o wyborach; tymczasem dyrekcja prasy poufną drogą zawiadomiła redakcję, że na publikację podobną odpowie urzędowem ostrzeżeniem. Mówią nawet że ma być wytoczony dziennikowi *France* proces o roszewanie fałszywych wieści, i ataki na Cesarza. Pierwszy zarzut łatwo sprawdzić, ale co się tyczy drugiego, to byłaby trudniejsza sprawa. — Zapewniają, że w razie przyjęcia zasady Izby Rzym zajęty był przez załogę mieszaną. OJCIEC SŁY opuścił tę stolicę. Podobno Kardynał *Antonelli*, na wieść, iż podobne propozycje miał uczynić Cesarzowi Margr: *Pepoli*, przejechał Mgr *Chigi* stanowcze w tym przedmiocie oświadczenie.

WŁOCHY. — Jenerał *Cugia*, podobno wyrażnie oznaczył Messynę i Katanję, jako porty do których przystępu bronić będzie Dyktatorowi zbrojną ręką, gdy tymczasem *Garibaldi* wszedł do Katanji wtedy właśnie, kiedy wojska oddalone były o 10 mil drogi. Jenerał *Mella*, opuścił miasto, aby gdzieś tam na drodze do Messyny, schwycić *Menattogo*. Dla lepszego uwiedzenia swych przeciwników, *Garibaldi* poprzedniego dnia pismien-

nie stawil Admirałowi *Albini*, warunki możebnej kapitulacji Messyny. Ze strony ministerjalnej zwalają całą winę na Jenerała *Cugia*, zarzucając mu, że prawie połowę wojsk rozporządzalnych zatrzymał w Palermo, choć trudno przypuszczać, aby to czynił bez ważnych powodów. — W orszaku *Garibaldu* przybyli do Katanji deputowany *Nicotera*, Pułkownik *Oddo*, Major *Basso* i O. *Pantaleo*. — Miasto Gigeni posłało *Garibaldiemu* 40,000 fr: na pierwsze potrzeby. Podobno wkrótce ma być wyprawiona z Sycylii do Turynu petycja opatrzona 100,000 podpisów, z prośbą o usunięcie teraźniejszego Gabinetu. — Listy z Rzymu datowane 19go donoszą, że PP. *Lavalette* i *Montebello*, udali się do Watykanu celem wspólnego uradzenia środków obronnych. Posłuchanie było długie i wywołało liczne komentarze. W Rzymie panuje spokojność.

Ostatnie Wiadomości.

Wypadki we Włoszech stanowią główną treść depezy telegraficznych. Turyńska *Gazetta ufficiale* z 25go donosi, że podług ostatnich raportów, w Palermo i innych miastach Sycylii, z wyjątkiem Katanji, władza Rządu i spokojność w zupełności są utrzymane. Niepokojące wiadomości, przez niektóre dzienniki szerzone, są fałszywe. 23go b. m. *Menotti* ruszył ku Messynie, ale nspotkał wojska Królewskie i zmuszony był zawrócić do Katanji. — *Garibaldi* dla złudzenia ludności Katanji kazał ogłosić fałszywą wiadomość, jakoby Prefekt Palermiteński trzymał z ludem i jakoby ten ostatni miał przewagę. 24go krążyła w Acireals pogłoska, iż *Garibaldi* przemocą zabrał dwa parostatki w porcie Katanji, ale wieść ta nie potwierdziła się. Ex-Dyktator jednak miał znaleźć jakieś środki przeprawy, gdyż późniejszy telegram z 25go b. m. zapewnia, że *Garibaldi* zeszłej nocy wylądował w Melito, w pobliżu przylądka Spartivento, w Kalabrii. Dalsza depeza, 26go datowana, donosi, że *Garibaldi* jeszcze przebywa w Melito, że wojska Królewskie zajęły Katanję i wzięły tam 800 ochotników garibaldystowskich. Admirał *Persano*, przybywszy do Katanji, aresztował dwóch dowódców fregat w porcie stojących, jako podejrzanych o niewłaściwe postępowanie przy wyaleniu się *Garibaldu*. — Jenerał *Cialdini* wyjechał do Sycylii, po porozumieniu się z Jenerałem *Lamarmora*. Depesze z Francji potwierdzają tylko wiadomość, iż rząd Włoski najął sześć parostatków w Marsylii do przewozu wojska.

Podług doniesień z Raguzy, z 24 b. m., Xiąę Czarnogóry nie został ranionym, ubito tylko pod nim konia. Strzeżliż doń niejaki *Badowicz*, który zbiegł do Albina. Inny spiskowy zamordowany, a trzeci nazwiskiem *Bracchiani*, zdołał się schronić do Cattaro. Utarczki między Czarnogórcami i Turkami, codziennie prawie mają miejsce. Xiąę jest za pokojem, a *Mirko*, domaga się wojny.

Wiadomości Literackie.

Dumanie, melodja bez słów, ułożona na fortepjan przez Wandę Kossakowską. Cena kop: 22¹/₂. Skład główny w xiegarni i składzie nut muzycznych J. Kaufmann i F. Hoiesick, Krakowskie-Przedmieście Nr 442 (71), wprost Resursy Obywatelskiej.

Polonez na fortepjan przez A. Jachiewicza, wyszedł z druku nakładem xiegarni i składu nut muzycznych J. Kaufmanna i F. Hoiesick, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr 71, wprost Resursy Obywatelskiej. Cena kop: 15.

Przyjechali do Warszawy.

Xiądz Dziekoński Fran: Pleban z Kryski nr 556; Rolakowski Kajetan Ob: z Małopola nr 603; Piątkowski Ewaryst Ob: z Bełchatówka nr 601.

Wyjechali: Krzysztoporski Klemens Ob: do Kruszcza; Rychłowski Xaw: Ob: do Grzegorzewic; Wojciechowski Tyt: Ob: do Sandomierza.

Przyjechali koleją żelazną: Xiądz Budny Alex: Proboszcz z Szczawnicy nr 570; Mostowska Ida Hr: z Wrocławia ur 1847.

Wyjechali koleją żelazną: Frajzynger Salomon Ob: do Teplitz; Mielżyński Maciej Hr: do Wrocławia; Wojczyńska Augusta Ob: do Ostendy.

DOMAGANIA.

Ktoby posiadał z Panów Obywateli wiejskich do odstąpienia małą **Dzierżawę** zaraz, z inventarzem, za kilka tysięcy Złp., raczy adres nadesłać do P. K. R. poste restante, przy ulicy Grzybowskiej Nr 1054 lit: C, w Warszawie.

Zawiadamia się Szan: Publiczność, a mianowicie PP. Dystrybutorów, że skutkiem zwolnienia od Spółki **Nachmana Krawiec** pod d. 13 Sierpnia r. b. przed W. Ciechanowskim Pisarzem Aktowym Król: Polskiego, obecnie w miejsce Tegoż, Firma exystować będzie pod nazwą:

FABRYKA TABACZNA

A. BAJER i Spółka.

Jakiegokolwiek zobowiązania pod dawniejszą firmą z P. Dystrybutorami nastąpiły, obecna firma takowe akceptuje, a ponieważ wkrótce Fabryka ta czynności swe rozpocznie pod Nr 1822a, przy ulicy Koźlej, dla tego też mamy za obowiązek przypomnieć Osobom tak tym, którzy mają chęć zakładowania Dystrybucji, jako i tym, które w tej Fabryce zapisały się, niebawmie do sporządzenia kontraktu przybyć zechcą.

A. Bajer i Spółka.

Potrzebny jest natychmiast **GORZELANY**, Technik, do Rossji, pod nader korzystnymi warunkami, dla przesyłki którego także już fundusze przysłałe do Warszawy zostały. Wiadomość w Kancelarzu Komisowo-Informacyjnym Józefa Sechanek, Krakowskie-Przedmieście Nr 431.

Skład Materiałów Piśmiennych KAROLA BERNSTEJNA, przy ulicy Miodowej, wprost Kościola OO. Kapucynów, odebrał następujące artykuły:

- 1) **Albamy** do fotografii, po Złp. 13 gr: 10, 20, 30, 33 gr: 10 i 60, bardzo gustowne i trwałe.
- 2) **Stereoskopy** zwyczajnej i ulepszonej konstrukcji, tak zwane **Pimelle**, po cenach umiarkowanych.
- 3) **Myciny stereoskopowe**, z wyobrażeniem grup, okolice, rzeźb i t. p. przezroczyste, na szkle i papierze, czarne i kolorowane.
- 4) **Bileta fotografowane** różnych znakomości, na których w większej ilości branych ustępuje się procent.
- 5) **Teczki do papieru**, w szagrya i płótno oprawne.

Nadto odbijają się w powyższym Składzie Papiery listowe, 100 arkuszy i 50 kopert, na ceny Złp. 2 gr: 20, 3 gr: 10 i 4.

Sklep Domu Zleceń Rolników z nad Warszawy i Pilicy w Piotrkowie (Trybunalskim), świeżo otwarty, zaopatrzone został we wszelkie artykuły potrzeb domowych i gospodarskich. Szczególniej poleca się z Winami Węgierskimi, Renkskimi, Francuzkimi i Szampańskimi, które z pierwszej ręki sprowadzając, równie jak i inne artykuły, po cenach nader przystępnych sprzedaje.

40 SZTUK BYDEŁ, w tem 30 Krów w większej części dojnych i młodych, 4 Buhajki rasy zagranicznej czystej, Voigtland i Żuławskiej, kilka sztuk Jałowizay i Wołów, z Holenderni Dembe Małe, o wiorst 8 odległej od Grochowa, jako też Pięć KOVI, sprzedane zostaną przez publiczną licytację w dniu Września o godzinie 11ej z południa. Wiadomość bliższa u Oberzysy w Grochowie 2gim.

Zadana jest na Pensję do miasta Mohylewa nad Dnieprom **Gubernantka Polka**, do wykładu języka Polskiego, niemieckiego i muzyki, a jeżeli można to i śpiewu. Życząca przyjąć to miejsce, może się zgłosić do Pani Morozow, mieszkającej w Hotelu Niemieckim Nr 17. Z powodu prędkiego odjazdu, uprasza się o jak najrychlejsze zgłoszenie się.

Jest do sprzedania **KOCZ** landarowy nowy; **KOCZ** używany na stojących resorach; zdalny do podróży, albo też do wynajęcia; oraz przyjmują się **Obstalunki na Sanki**, które w oznaczonym czasie najaturatniej wykończone być mogą; wiadomości powzięsze można przy ulicy Elektralnej pod Nrem 783, w **Fabryce Słusarskiej**.

SYROP CHRZANOWY Z JODEM, przygotowany przez PP. Grimault et Cie, Aptekarzy w Paryżu, na ulicy Feuillade Nr 7, posiada doowiedzoną wyższość nad **Tranem Rybim**.

Według świadectw wielu Lekarzy ordynujących w Szpitalach Paryżkich, świadectw zamieszczonych w metodzie użycia tego lekarstwa, jak również na zasadzie licznych pochwał kilkunastu Akademii Medycznych, Syrop ten nierównie pomyślniejsze sprawia skutki w tych słabościach, gdzie zazywanie **Tranu rybliego** dotąd przepisywano. Leczy on słabości pierśsiowe, skrofaly, lymfatyzm, bledosc cery, rozmięklosc ciała, apetyt przywraca, czyści krew i odnawia cały organizm człowieka, jednym slowem, jest on najsilniejszym ze wszystkich środków krew oczyszczających, jakie do dzis odkryte zostaly. Nie utrudza on zoladka, jak jodan potasium, lub jodan zelaza, ale nade wszystko nieocenianym jest dla dzieci skrofalicznych i cierpiących na gruźlę.

Słynny Doktor Cazenave, ordynujący w Szpitalu Sgo Ludwika w Paryżu, zaleca to lekarstwo szczególnie dla cierpiących skórnych, łącznie z Pigułkami noszącymi jego nazwisko.

W tej samej Apteczce w Paryżu, znajduje się **najprze-dniejszy Ekstrakt Pepsiny P. Corvisart**, nadwornego Doktora Cesarza Napoleona III. Ekstrakt ten używa się przeciw upartej i zastarszałej niestrawności, zapaleniu i nabrzmieniu kiszek, boleściom żołądka, a głównie uspokaja wymioty, ze stałą ciążą pochodzące.

Skład dla Królestwa Polskiego w Warszawie, w Magazynie Materiałów Aptecznych P. Mrozowskiego, ulica Podwale Nr 482; w Krakowie w Apteczce P. Mołędzińskiego pod Barankiem; Chrościeckiego w Wilnie i Marcinczyka w Kijowie.

MYDŁA

Z LIŚCI ORZECMOWYCH,

(Wall nuss-blätter-Seife).

Mydła te, są przez Radę Policyjno-Lekarską Pruską wyprobowane i za dobre powszechnie zalecane. Zalecane przy każdym kawałtu liczne świadectwa znakomitych Doktorów i Obywateli, tak miejskich jako i ziemskich, również z naszego własnego przekonania, ręczą, iż Mydło to jest najlepszym, jakie dotychczas było wynalezionem. Jest to środek nieomylny i najpewniejszy, a zwłaszcza dla dzieci na skrofaly i wszelkie plamy i wyrzuty skrofaliczne. Po użyciu tego Mydła, w krótkim czasie giną one, nie pozostawiając żadnego śladu. U osób nawet starszych, liszaje suche i wilgotne, świerzba, nabrzmiałe ścisk skrofaliczne, stwardnienie skóry, trądy i t. p., o których pochodzenia nie pamiętają, przez używanie codzienne tego Mydła radykalnie się leczą, nie pozostawiając również żadnego śladu. Mydła takie nadeszły z jednej z najlepszych Fabryk zagranicznych do **Perfumerji i Głównego Składu** wszystkich **Mydeł zagranicznych A. S. ELSENER**, na Kraków-Przedm: Nr 9, d-m Grodzickich. Jedno Mydło Złp. 2 gr: 15. Również nadszedł znaczny zapas rozmaitych Mydeł Angielskich, Francuzkich i Niemieckich, jako i różnych wyrobów myląnych, oraz Mydło Aaaaasowe na funty, jeden funt Berliński Złp. 5.

W d. 20 Sierpnia (1 Września) r. b. i dni następnych, w mieście Częstochowie, odbywać się będzie licytacja rónnych towarów konfiskowanych Komory Celnej Herby, a oszacowanych na rs. 2,000.— Za Dyrektora Komory, **K. Piastcki**.— Pisarz Komory, **A. Cichowicz**.

FABRYKA

Płócienc, Barchan i Waty maszynowej, eksystująca przy ulicy Twardej pod firmą **L. Muszyńskiego**; przeniesioną została w Aleję Jerozolimską pod Nr 1582d.

Suka i Szczenie z prawdziwej rassy Buldogów angielskich, bardzo ładne, są do sprzedania pod Nr 1350 przy ulicy Mazowieckiej.— Wiadomość w podwórzu, w drugiej bramie u Stelmacha.

Eleonora Wiediger, po Wilhelmie Wiediger Właścicieli Magazynu Jubilerskiego w Lublinie pozostała Wdowa, w Imieniu własnem, oraz jako Matka i główna Opiekunka imieniem nieletnich dzieci czyniąca, dla uregulowania rachunków pozostałości masy spadkowej po ś. p. Wilhelmie Wiediger wykazujących, ma honor wezwać uprzejmie wszystkich dłużników, ażeby w ciągu dni 30tu od daty tego ogłoszenia, wszelkie należności do Magazynu Jubilerskiego Wiediger w Lublinie od nich do zapłacenia przypadające, na ręce wzywającej Eleonory Wiediger, Matki i głównej Opiekunki nieletnich Wiedigerów uiścić, w przeciwnym bowiem razie, po bezskutecznym upłynieniu tego terminu, kroki Sądowe zagnające do placenia, użytemi zostaną.— Lublin dnia 20 Sierpnia 1862 r.— **Eleonora Wiediger**.

Piotrków.— Wpis uczennic na Penji Wyższej żeńskiej o czterech klessach, utrzymywanej przez Zgromadzenie Panien *Dominkanek* w Piotrkowie, zaczyna się dnia 18go b. m.; kurs zaś nauk planem przepisany, rozpocznie się dnia 25 tegoż miesiąca.

Sklep, trzy Pokoje,

angielska Kuchnia, dwie Piwnice i Komórka, korzystne na Restaurację, Cukiernię, Kawiarnię, lub tym podobny Zakład, przy ulicy Chmielnej pod Nr 1540, wprost Biura Komory, do najęcia od Sgo Michała 1862 r. Wiadomość u Rządcy domu.

Pod Nr 1583 przy ulicy Brackiej, jest do wynajęcia od Sgo Michała r. b., na 1m piętrze, **TRZY POKOJE**, Przedpokój i Selen obszerny z Balkonem, Kuchnia Angielska, Góra oddzielna, Piwnica, Komórka, Stajnia i Wozownia. Do Lokalu tego jest wejście dwoistemi wygodnemi schodami, które są oświetlone gazem.

Z powodu wyjazdu, jest do sprzedania **BAWARJA** z wszelkimi rek wizytami, przy ulicy Jerozolimskiej pod Nr 1582 lit: D. Wiadomość w tejże Bawarji.

Dla wiadomości mieszkańców w okolic m. Plocka donosimy, iż w tych dniach w tymże mieście w Ryńku Starym pod Nr 22 na 1szem piętrze, nowo otworzony zostanie Magazyn strojów i sukien damskich, oraz wszelkich nowości z Wersawy. Właścicielka starać się będzie nie tylko zadosyć wszelkim żądaniom publiczności, ale nawet ma niepłonną nadzieję, że starania jej będą przez Damy tamtejsze i z okolicznych stron zaskawami względami uwianczone.

Jest do sprzedania **MAJATEK ZIEMSKI** włók miary np. 95 w 2ch folwarkach, z lasem, przy szose w gruntach pszennych, łąkach nejwborniejszych z miejscowością spławu, odpowiednie szczególniej mogący przemysłowości wszelkiej i założeniu fabryk; zaś cudotwornością natury do pierwszych w Królestwie policzonym jest. Wiadomość: ul: Marszałkowska Nr 1394, 1sze piętro.

O kilka mil od Warszawy, potrzebnym jest **Nauczyciel** dla przygotowania Chłopczyka do Szkół Rządowych, pensja Rs. 150 rocznie, prócz innych wygód, posiadający wiarogodne świadectwa moralnego prowadzenia się, jak niemniej kwalifikacje naukowe, zechce się zgłosić do P. Skulskiego, w domu Ner 1495 przy ulicy Złotej mieszkającego, codziennie między godziną 3 a 6 z południa.

W M. Piotrkowie Trybunalskim sprzedane zostaną przez publiczną Licytację **DWA DOMY** Murowane Nr 33 i 34, z Placem i Ogrodami. Licytacja rozpocznie się od summy Złp. 13,736²/₄. Vadium Złp. 1,000. Pozostaje na gruncie 1/5 część szacunku. Termin licytacyjny dnia 23 Września r. b. przed Rejentem P. Mierzejewskim, u którego szczegółowe warunki przejrzeć można.

Są do nabycia za mierną cenę Dwie **KAPY** na łóżka, karmazynowe, adamaszkowe, marseliną karmazynową podszyte, zupełnie nowe; oraz **MANTYLA** czarna moree antique z falbaną, ubrana axamitem. Wiadomość na ulicy Mazowieckiej w domu Wgo Napolekiego pod Nr 1347, na 2m piętrze po lewej stronie wchodząc na schody, codzień od godziny 10ej rano do 2ej z południa.

Nieruchomość w Warszawie przy ulicy Żabiej pod Nr 413 lit: D położona, do Sukcesorów Krystjana Pischl należąca, przedana będzie w drodze działów, w Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr 549, przed W. Dyamentem Sędzią delegowanym, dnia 22 Sierpnia (3 Września) r. b., o godzinie 5ej po południu. Licytacja zacznie się od summy Rs. 14,459 kop: 20, a vadium złożzyć należy w summie Rs. 2,000. Warunki tej sprzedaży przejrzane być mogą u W. Pisarza Trybunału Wydziału II i u podpisanego Patrona w Warszawie pod Nr 549 A zamieszkałego.— **Władysław Chęciński**.

**SKŁAD GŁÓWNY
MACHIN I NARZĘDZI ROLNICZYCH,**

Piotra Krupeckiego i Spółki,

przy ulicy św. Jerskiej pod Nr 1776a.

Zwraca głównie uwagę Szanownych Obywateli na swoje **MOCARNIE** cztero-konne wymłocujące cztery kopy na godzinę z poręczeniem, które jako **Przenośne** niepasowe, a tem samem nadzwyczaj praktyczne dla Gospodarstwa rolnego, ma zaszczyt polecić. Mocarnie te, wraz ze całym przyrządem, sprzedają się w powyższym Składzie po Rubli srebrem 310 za sztukę; oraz **WAGI DECYMALNE** po cenach przystępnych.

Dodatkowe Wiadomości bieżące.

Dnia 17 b. m. bawiący czasowo w gminie Brachów Powiecie Łowickim, Woźny K. R. P. i Skarbu, Michał **Nowakowski**, kąpiąc się w r. Bzurze, utonął.

Tablice genealogiczne Królów i Xiążąt Polskich, do Historji, w jednym poszycie formatu in foljo, obejmującym 14cie tablic na papierze klejowym, przydatnym do robienia sobie historycznych notatek, opuściły prasę w litografji J. V. **Fleck et Comp.**; z tekstem, w drukarni **Jaworskiego** w Warszawie. — W księgarniach tułszych, egzemplarz kolorowany, z dołączonym poczttem Królów Polskich, sprzedaje się na wyłączną korzyść Szpitala w Rypinie, po złp. 10 gr. 10. Egzemplarz zaś bez pocztetu Królów, po złp. 9; niekolorowane bez pocztetu po złp. 6 gr. 20. — Zakład litografji J. V. **Flecka et Comp.**; w domu Nro 634 lit: B. przy ulicy Nowo-Senatorskiej, obok hotelu Rzymskiego, jak dawniej tak i teraz prace swe wykonywa bez przerwy, i poleca się z takowemi względem łaskawej Publiczności.

P. **Bożyzn**, właściciel księgarni przy ulicy Przechodniej Nro 797, wyprzedził wszystkie w tym roku Kalendarze na rok 1863, który już ukazał się od wczoraj pod nazwą **Kalendarz Polski Popularno-Ziemiański**, z kilkudziesięcioma drzeworytami w teście.

Dentysta **Ziemiański**, po powrocie z zagranicy, przyjmuje jak dawniej od godz: 9tej rano do 1szej i od 3ciej do 6tej wieczorem. Mieszka w domu **W. Kusza** przy ulicy Czystej.

Bracia **Bardet** Ogrodnicy, w pałacu JW. Hr. Ordynata **Zamoyskiego**, przy ulicy Senatorskiej N° 472, mają zaszczyt uwiadomić JJWW. i WW. PP. Amatorów, oraz Właścicieli ogrodów, że w zakładzie swoim pomiędzy liczną kolekcją **wino-krzewów**, posiadają wiele gatunków mających owoce po raz pierwszych, a już zupełnie dojrzałe i które rosną wśród ogrodu bez żadnych ochron; na sadzonych zaś przy parkanie, winogrona od kilku tygodni znajdują się do zebrania gotowe. — Są również **porzeczki wiśniowe** z olbrzymim owocem, i obecnie najwłaściwiej wybrać się mogące **gladiolusy**, jako znajdujące się w pełnym kwiecie. Expedjowanie i dostawa nabywcom powyższych przedmiotów, rozpocznie się z końcem Września r. b.

W liczbie innych gatunków win szampańskich, P. **Bajtarski** przy ulicy Senatorskiej sprowadził świeży transport wina musującego reńskiego, i S. **Peray** oraz Ch: **Farre**, które coraz bardziej wchodzi w użycie.

DONIESIENIA.

Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. — Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 4 (16) Września r. b., w Zabudowaniach Ratusza, o godzinie 11ej przed południem, odbędzie się Licytacja głośna in plus na sprzedaż różnych przedmiotów od ozdobienia Banhofu na Stacji Drogi Żelaznej Warszawsko-Petersburgskiej na Pradze pozostałych, a mianowicie: sukna pasowego w kawałkach różnej wielkości, kartonu, kutasów, sznurów, frendzli złotej, szychowej i t. p. rzeczy.

Potrzebna jest do wypożyczenia **SUMMA** Złp. 55,000, na Dom przy ulicy princypalnej, w środku miasta, pod bardzo korzystnymi warunkami. Wiadomość w Rancellarji Rejenta **Więckowskiego**, przy ulicy Miodowej, dom Lessera, bez pośrednictwa osób trzecich.

Osoba udająca się w podróż do Odessy i Mikolajewa około 7go Września własnym bardzo wygodnym powozem, szuka **TOWARZYSZA** na wspólny koszt. Bliższą wiadomość powziąć można w domu pod Nr 447 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście, w oficynie na 3m piętrze.

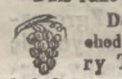
Zgubiony został w dniu 26 b. m. i r., około godziny 12ej w południe **Pugilares**, w którym znajdowało się gotowizna pieniędzi Rs. 12, papierek 10-rublowy i dwa pojedyncze ruble, oraz 10 Wexli: 1szy na Rs. 12, przez L. Kurlender; 2gi na Rs. 75, przez Rubina Remisz in blanco wystawiony został; 3ci ditto na Rs. 9 k. 50, przez Adama i Surę Dembin; 4ty na Rs. 5, przez Arana Szlifersztejn; 5ty na Rs. 7 kop: 50, przez Metla Bugarski; 6ty na Rs. 12, przez Wolfa Żyżę; 7my na Rs. 23, przez Izaka Leitman; 8my na Rs. 17, przez Naftala Lejtman; 9ty na Rs. 25, przez Kielmana Nasberg; 10ty na Rs. 11 k. 40, przez Izraela Kohn, wszystkie na rzecz Chaima Holender wystawione. Łaskawie znalazca raczy pieniądze sobie zatrzymać, zaś Wexle Łaskawie zwrócić P. Chaimowi Holender w Warszawie pod Nr 1791/2 przy ulicy Ciasnej. Ostrzega się, iżby nikt powyższych Wexli nie nabywał, gdyż stosowne zastrzeżenia już uczynione zostały.

Powozik Amerykanka, zupełnie nowa, wcale nieużywana, jest do sprzedania. Bliższą wiadomość o niej powziąć można u Szwajcara Fabryki Evansów, Lilpopa i Raua, przy ulicy Śto Jerzkiej Nr 1766 położonej.

Szczepan Bohn, utrzymujący uczni na stacji i korepetycji, mieszka ciągle przy ul: Wareckiej pod Nr 1359, na 1szem piętrze i ma jeszcze miejsce dla paru uczni.

Dziś rano ciepła stopni 7. Wczoraj w południe ciepła stopni 15. Dziś rano wysokość wody na Wiśle stop 2 cali 2. (Ubywa).

Do Handla Leona Krupeckiego przy ulicy Leszno, nadeszła codzieln świeże Węgierskie **Winogrona** z Góry Tokajskiej, funt po Złp. 2; także dostać można **kolady parowe**, funt po Złp. 2 gr: 15; **Miodu** świeżego Lipińskiego, funt po Złp. 2; **Buljonu** z prywatnej fabrykacji, funt po Złp. 3, 5, 7, 9 i 12.

KURS CIEPŁY WARSZAWSKINJ.

Dnia 15 (27) Sierpnia 1862 roku.

Monety:	Żądano		Płacono	
	Rs.	Kop.	Rs.	Kop.
Pół-imperjały	—	—	5	66
Praski kurant	—	—	—	—
Papiery publiczne:				
Obl: Skar: 4%, oprócz kup: za 100 rs.	93	70	—	—
Listy Zast: 3go okr: oprócz k. za 15 rs.	15	6	15	4
Akoje Drogi Żel: W.-W. z kup: za szt:	—	—	79	75
Akoje Drogi Żel: Warsz: Byd: za szt:	93	—	—	—
W e x l e i:				
Berlin 100 tal: 2 miesięcz:	102	30	102	15
Wrocław 100 tal: 2 m.	—	—	—	—
Gdańsk 100 tal: 2 m.	—	—	—	—
Hamburg 300 Mare:	155	70	—	—
Wiedeń 150 Guld: 2 m.	81	—	—	—
Moskwa 100 Rs. 1 miesięcz:	—	—	99	50
Petersburg 100 Rs. 1 miesięcz:	—	—	99	75
London 1 fun: ster: 3 miesięcz:	6	96	—	—
Paryż 300 franków 2 miesięcz:	82	65	82	50

Wartość kuponu bieżącego od Obligów skar: rs. 1 kop: 63 1/2. Od Listów Zastawnych kop: 10%.

Ceny targowo Warszawskie:

Dnia 26go b. m. płacono: Za korzec pszenicy rs. 6 k. 85; żyta rs. 3 k. 50; kartofli k. 82 1/2. — Za wiadro okowity wódy 100 ed rs. 2 k. 32 1/2, do rs. 2 k. 38 1/2; za garniec od k. 76 do k. 78.